

Posudek oponenta bakalářské práce

Autor, název, místo, rok, rozsah práce, vedoucí práce: David Chadraba, Napoleon v reflexi české literatury na počátku 20. století, PedF UK Praha 2022, 105 s., Vít Vlhas

Hodnotící kritéria

	splňuje	splňuje z větší části	splňuje z menší části	nesplňuje
Problematika a cíl práce jsou zformulovány a odpovídají zadání a názvu práce.		X		
Metody využití autorem jsou adekvátní vzhledem k cíli práce a tématu.		X		
Autor se opírá o relevantní prameny a literaturu .		X		
Struktura práce je vyvážená a logická.		X		
Zpracování vykazuje rysy originality a vlastního přínosu .			X	
Práce je prosta gramatických a stylistických chyb .		X		
Práce je psána kultivovaným odborným jazykem za použití správné terminologie .		X		
Autor správně cituje .	X			
Autor nic podstatného neopomenul (obsah, úvod, závěr, seznam pramenů použité literatury, anotace v češtině a cizím jazyce, rozsah odpovídá zadání).	X			

Celkové hodnocení (slovně)

Cílem autora bakalářské práce bylo přispět k poznání, jak byl Napoleon Bonaparte reflektován v české literatuře zhruba do poloviny 20. století. I když se zpočátku (z formulací v první kapitole) zdá, že se zaměřil na historickou beletrii, zabýval se i díly z oblasti vědecké a populárně naučné literatury, v jednom případě se věnoval i básnickým sbírkám. Autor nepracoval s veškerou produkcí (např. nevyužil databázi České poezie 19. a počátku 20. století Ústavu české literatury ani možností, které nabízí digitální knihovna Kramerius), dá se však říci, že v zásadě identifikoval klíčové autory. (Připojil bych ovšem Ódu na Napoleona J. E. Purkyně a Bozděchova Světapána v županu.)

Autor některé autory a jejich díla spíše jen registroval, případně přebíral hodnocení z odborné literatury, ty nejdůležitější se snažil analyzovat podrobněji. To platí zejména o verších J. S. Machara, konkrétně o jeho básnické sbírce On, v níž Machar vyjádřil své zaujetí Napoleonovou osobností, která vtiskla pečeť své době, ale nakonec stejně podlehla svému osudu. Autor bohužel jen velmi zběžně pojednal o skutečném napoleonském fanaticovi Františku Zavřelovi; zde by bylo jistě zajímavé se ptát, do jaké míry jeho fascinace Napoleonem přispěla k vyhrocení jeho názorových postojů.

U děl vědeckého či populárně vědeckého charakteru (tedy u těch, kde je věcné sdělení významnější než umělecká forma) by bylo asi vhodné, kdyby si autor kladl nějaké dílčí otázky, např. zda a v jakých souvislostech zmiňují třeba Napoleonův vztah k církvi, k ekonomickým problémům, zda se zaměřují jen na vojenské záležitosti nebo připomínají i Code civile apod. Určité podněty v tomto směru přinesli Miroslav Hroch a jeho žáci.

Doporučuji – ~~nedoporučuji~~ k obhajobě.

Datum
29. srpna 2022

Podpis oponenta práce
Jiří Pokorný